

بزرگان و موفقیت

از دست دادن امید و پوچ و محال، خود موفقیت و پیشرفت بزرگ است.

شکسپیر

به گمان من انسان برای موفقیت در زندگانی باید بتواند در چهار زمینه استاد شود: مناسبات، تدارکات، نگرش و رهبری.

جان ماکسول

میزان بزرگی و موفقیت هر فرد بستگی به این دارد که تا چه حد می تواند همه نیروهای خود را در یک کانال بریزد.

اریسون سووت ماردن

موفقیت کلید شادی نیست، شادی کلید موفقیت است؛ اگر آنچه انجام می دهی دوست بداری، موفق خواهی بود.

هرمن کین

همه خوشبختی ها و موفقیت هایی که به من روی آورده، از درهایی وارد شده که آنها را به دقت بسته بودم. لرد بایرون

راه موفقیت، همیشه در حال ساخت است؛ موفقیت پیش رفتن است، نه به نقطه پایان رسیدن.

آنتونی رابینز

موفقیت بر روی ستون های شکست شکل می گیرد.

سری چتری

نمی توانم فرمول موفقیت را برای شما بیان کنم؛ اما اگر فرمول شکست را می خواهید آن است که بکشید همه را راضی نگه دارید.

اسوپ

موفقیت، کم و بیش در دسترس همه هست، اما دامنه توفیق در زندگانی شخص، بدون توان رهبری محدود است.

جان ماکسول

شکست بیش از موفقیت آموزنده است؛ کسی که هیچگاه اشتباه نمی کند، هرگز به جایی نمی رسد.

راکفلر

شکست یک عامل نیروبخش است، نه یک بازدارنده؛ هر شکست بذری از موفقیت در دل دارد.

ناپلئون هیل

کارایی اساس بقا است، اما لازمه موفقیت ثمربخش بودن است.

جان ماکسول

سقف خانه ای سنگی

رویا زاهدنیا

دلت برای دلم تنگ می شد گاه گاهی کاش، گاه گاهی کاش کمی از گریه هایم می پرسیدی، مرا تنها زن چهارچوب خانه سنگی نمی خواستی، کمی از آن قدیم های نه خیلی دور حرفی می زدی، گلی می کاشتیم میان همان باغچه همیشه خاک گرفته قدیمی. به خاک برگ گلهای بنفشه دل می دادیم، گاهی برای پرنده هایی که به هوای رهایی، به هوای رسیدن به آفتاب اردیبهشت خیالشان را به حجم شیشه می زدند دل می سوزاندی.

دلت برای دلم تنگ می شد گاه گاهی؛ کاش هنوز سیاه مشق نام کوچک من سرمشق هر روز خطوط تنهایی ات می شد. برایم قصه دخترک ماه کولی ایل باران خورده تات را می گفتی. برایم قصه می شدی. افسانه عاشقانه آخرین مرد گاوچران.

می ترسم از دنیای این روزها، کاش کمی برایم شکل دنیای آن روزهای دور رفته می شدی. دلت گاهی برای دلم تنگ می شد کاش، گاه گاهی، کاش میان این همه باران گرم تابستانی؛ مرا مهمان چتر رنگی چشم هایت می کردی.

حرفی بزن، من به اندازه خاک برگهای درخت گل مینا خسته ام، دلم یک هوا باران می خواهد... خواب بلند گندمزار، دلت کاش کمی هوای دل مرا می کرد کاش.

زندگی

عادله غلامزاده - آستانه اشرفیه

زندگی بهتر نیاز به تلاش داره و تلاش نیاز به انگیزه. سعی کن خودت رو دوست داشته باشی و به خودت اهمیت بدی و برای آرزوهات تلاش کنی. آرزوهایی که با بر آورده شدن آنها می تونی زندگی بهتری برای خودت بسازی. هر روز تولده دوباره ست. نفس می کشی، پس هستی. خدا به فرصت دیگه بهت داده تا اتفاقات اطرافت رو به جور دیگه نگاه کنی. اتفاق می تونه باز شدن یک گل یا حتی غذا دادن گنجشک به جوجه اش باشه وقتی که تو شاهدش هستی. امروز مال توئه. شادباش و دلت رو پر از امید کن...

زیبا زندگی می کنند. ببین چگونه خود را در دل خالقشان جا کرده اند، قدر تمندند... پس تو چگونه اینقدر ضعیفی؟ ناراحتی های تو او را خوشحال نمی کند اما خوشحالی هایت چرا. نیک بیندیش؛ نعمت هایی داری که تا به حال به آن فکر نکرده ای، اگر قدر ندانی «نعمت از کف بیرون کند». او تو را دوست داشته که در کالبد تو جان دمیده. با او بد اخلاقی نکن، تو برای بد اخلاقی با او به این جهان قدم نگذاشته ای. کمی برایش عاشقی کن...

هرآن چیزی که از آن تو باشد به تو خواهد رسید؛ قدر که بدانی نه برای از دست رفته ها سوگواری خواهی کرد و نه برای نیامده ها اندیشه...

دخترک

رویا فیوضی - شهریار

دخترک کوچکی در من زنده است که هر صبح موهای بلندش را شانه می زند و پیراهن سبز رنگ زیبایش را برتن می کند و با چهره معصومانه اش در حیاط کوچک قلبم بازی می کند!

ساعتها به آسمان آبی خیره می شود و با نوازش باد بر موها و لباس سبز رنگش از شادی سرمست می شود. او در روزهای غم گرفته پاییز زیر باران می نشیند و ترانه های زیبایش را زمزمه می کند و زمانی که از سرما بر خود می لرزد بار دیگر بر دستان کوچکش می دمد و گرم می شود.

دخترک کوچک درون من با لبخندهای زیبایش آسمان را هر بار به رنگین کمانی سحرآمیز مهمان می کند. او تنهاست اما عهدی با خود بسته است که از معصومیت قشنگش مراقبت کند. او می خواهد لوح سپید قلبش را با همان نور و روشنی کودکانه خود حفظ کند و تمام دلتنگی هایش را بگذارد برای خدایی که مونس تمام بی کسان عالم است.

ای کاش

حسن یزدان پناهی - فسا

از روزی که مفهوم روشنی و تاریکی را فهمید تصمیم گرفت که روزها در اندیشه نور بودن و خورشید شدن باشد و شبها به ستاره ها فکر کند و ستاره شدن. با فانوس مأنوس شد و از اقیانوس شدن مأیوس نگشت. دلی دارد به وسعت دریا و پُر از مرواریدهای مهربانی و روحی به زیبایی و شادابی بهار. نجیب است و بی ریا که نمونه اش کم است و کیمیا. ای کاش کاشفان شهر او را کشف و پیدا کنند و شمیم دلنشین احسانش را در شهر منتشر سازند.